

այս գեղս . բայց տեղը վաճառականութեան յարմար երկելուն համար՝ Հայկայի որդիքին եկած են , և իսրայելի որդոց ինչուան յյետինն ալ վոնտած են անտի :

Ճամբայ ըրած ատենս , միանդամայն ալ կը դիտեմ զարմացմամբ թէ ինչպէս բերրի և զօրաւոր է այս կախեթական երկիրն : Ամեն կողմ՝ կը փայլին օրուան լրտայն առջև վայրենի ծաղկունքըն իրենց հիանալի պատկօք . վարդն , եղրևանին (lilas) և մանուշակն կը մեծան մրտավարդի (rhododendron) , լեռնավարդի (azalée) և հարսնուկին քովցողարած խոտն և յարդառատ որթատունկն մի և նոյն հողոյ կոշտէն կ'եւնեն : Ախսա որ այն տեղն ուր Վրաստանի երկիրն կրկին ճոխութիւն և շքեղութիւն ստացուծ է , հօն հաղորդակցութեան միջոցներն՝ որ արգէն ծփղիսէն սկսեալ խեղճ են , ևս առաւել զգալի կը լինին : Այս գծիս վրայ հե-

ռագրական վերջին թեն կը լմնայ ՚ի Սղնախ . անկէ անդին թզթատարական ծառայութիւնն շաբաթն երկու անգամ մինակ կը բանի : Դարձեալ որ և իցէ մարդ որու բնակութիւնն քիչ մը հեռու զատուած լըլսյ , պէտք է տառանձին զըրուցատարներ ունենայ , վասն զի կախեթի մէջ գիւղական թզթարաշխն ընաւ իսկ անձանօթ է :

Ճամբաններն , մանաւանդ ձմեռ ատեն , այնպէս անագիտան են , որ պուրտուք մը դինի բեռցուցած արապայ մը հաղիւ կրկին քալել . ասկէց յառաջ կու գայ որ գէշ օգերով փոխադրութիւնք կրկին արժէք ունին . կան անցք՝ որպասիսի է գամպարի՝ կամ կուրճիանի լիքանց անցքըն , որոնք այն ատեններն բոլորպին անդնալի են . պէտք է յանձն առնուլ երկայն շրջաններ ընելու , որոնք կառքին գինը կը տասնապատկին (յիսուն կամ վաթսուն ուռուպլ վեց գոմէշներով լծուած արապայի մը համար) :

1 Խմ 1881ի նոյեմբերի մէջ անցած ժամանակս նոր Ճամբայ մը կը չնուռէր . ասոր վրայ խո-

սելու առիթ պիտի ունենամք քիչ մը վերջը :

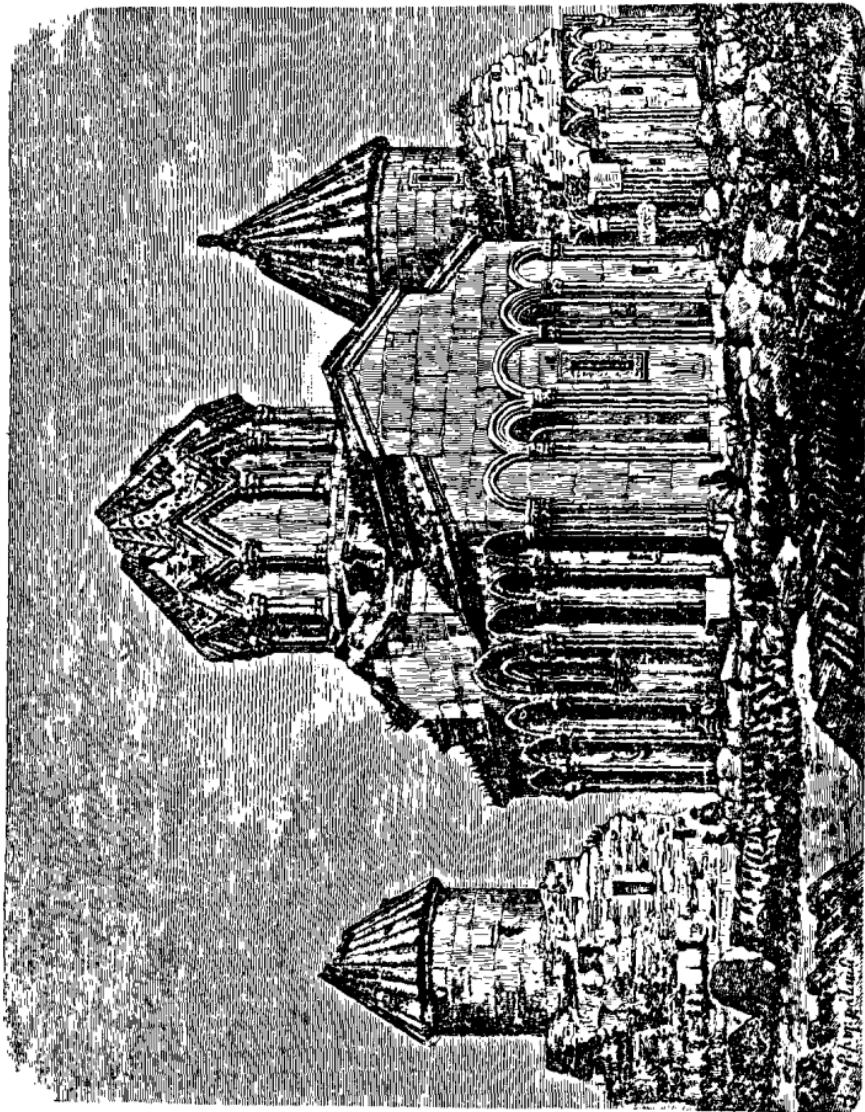
Կը շարունակուի .

ՄԱՐՄԱՇԻՆՈՒ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ԿՈՐՄԱՆՈՒՄՆ.

Ինչպէս կ'ողբար տարի մ'առաջ մեր շիրԱկիԱ ՏԵՂԱԳՐՈՒԹԵԱԼՆ հեղինակն յառաջարանին մէջ , լսելով Ծնուոյ Միջնաշտարակին բոլորովին կործանումք՝ մատենին տպագրութեան աւարտելուն ժամանակ , նոյնպէս այս վերջերս նմանորինակ դէպէ մը , հանգիպեալ ՚ի Մարմաշէն , կու գայ ամայացեալն Հայաստանի երեաաց տիխութիւնը աւելցընելու , ինչպէս ամենայն հայրենասէր սերնդոց : Յաւիտենից կը ննջեն անոնք որ զայնս կանգնեցին , և աւապէ որ զարդիս կարեկիր ձեռք մը չկայ , որ ժամանակին հետ կռուի , և կերպով մը կարկատէ պահէ զայնս , որոնք

անտարակոյս առ ՚ի նախնեաց մեզ մնացեալ հին դպրութեան հետ կը յիշեցընեն ոչ անփառունակ անցեալ մը... Նոր կործանածն է եկեղեցի մը ՚ի շիրակ գաւառի , անուանի Մարմաշինու վանաց հիւսիսակողման եկեղեցին , որ հանդիպէր է այս աարւոյս ապրիի եին (ըստ հին տոմարի) : Ռւզելով մանրամասն տեղեկութիւն մը տալ ընթերցողաց , քաղելով կը թարգմանենք հօս ՇիրԱկ ՏԵՂԱԳՐՈՒԹԵԱՆին այս վանքիս և անոր եկեղեցեաց և մատրանց ժանօթութիւնքը , առանց արձանագրութեանց , որոց փափագողք կրնան զիմել նոյն մատենին :

« Երկու Ղանդիքնա զիս զից յարակից | շատակեալ), ալ աւելի անոնց քով՝
մերձաւորութիւնն , անոնց քով զետ- | հիսոխոսին կողմանէ՝ կիսաւեր կիսա-
անցքն , (առ և առաջուց կոմուրջ ձը- | կանգուն մենաստանն , այն հռչակա-
գուած էր . Ժդ դարու սկիզբները յի- | ւոր ՄԱՐՄԱՐԵԼՆՆ , կը ցուցընեն թէ

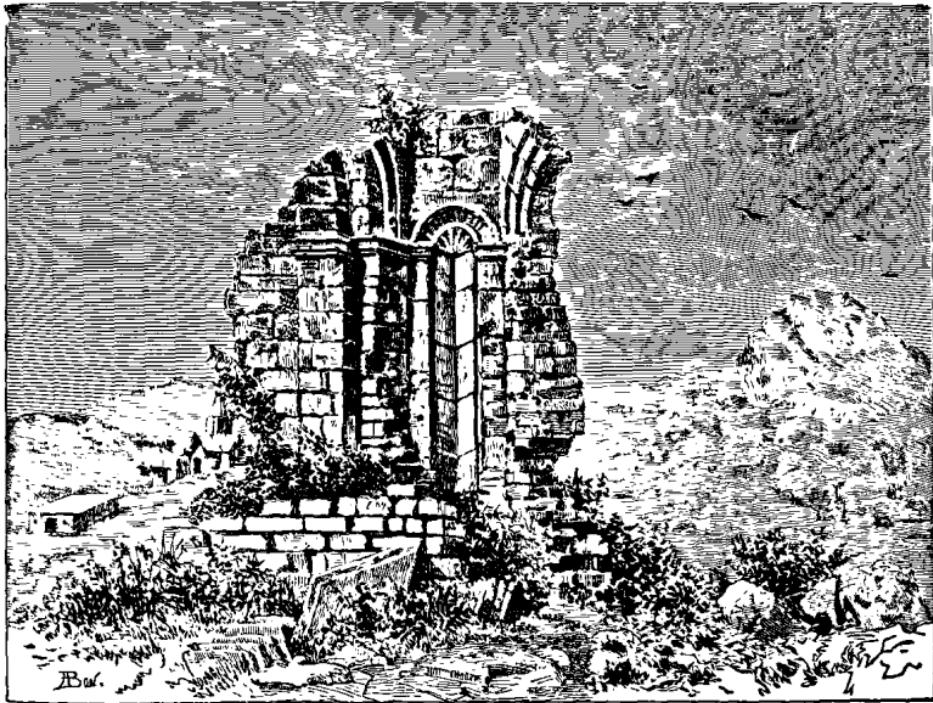
Մարմար, Պահպահ և եկեղեցին :

նշանաւոր տեղ մ'էր հօս . այլ հիմա
հին բնակութիւնք անշքացած են , և
կարինու կողմերէն չայ դադթականք
եկած կը բնակին : Դեռ քաջանշան է

մենաստանն , հոյակապ եկեղեցեան և
Պահլաւունեաց պայտազատաց շիրմաք :
Թէ ով է առաջին շինողն և բնշն հա-
մար Մարմարէն կոշուած , արդեզք Մա-

րիամբաթիկնոց մանոււամբ, թէ Մարիմ կամ Մարտ կոչուած մարդու մը՝ յայտնի չէ. բայց Մարմարատշէն կոչու մն ընդունելի չէ, ինչպէս միայն կիրակոս Պատմիշ կը գրէ. թերես գրչին վրիպակաւ, իրրե թէ մարմարիսն քարերով շինուած ըլլայ, որ չէ: Շինութեան առաջին յիշատակողն Ասողիկ' խառնակ բան մը կը բէք, ինչպէս տեսանք բգնայրի յիշատակին մէջ. իսկ արձանագիրք

և որիշ պատմիչք կը հաւաստեն, որոնց հետ նաև յամուէլ ժամանակադիրն, սկսելուն և աւարտելուն թուականին հետ մէկտեղ, եթէ, եղաւ « Սկիզբ » բըն շինելց մեծանուն և վայելաշէն « զարմանակերտ և հոյակապ ուխտին » Մարմաշինի՝ ՚ի քրիստոսաւէր իշխանաց իշխանէն վահրամայ, սկսեալ ՚ի « Ելե (986), և աւարտեալ ՚ի Նիդ (994) » ամին, որ լինի ութ ամ»: Այլ բարե-

Մսացուած վերին վանաց Մարմաշինու:

բարդաբար աւելի սասագագոյն վաւերական գրտաւած մանջինչ մնացեր է, որ է երկոյն և պանծալիք խօսքով նոյն խոլ շինուղէն արձանագրածն, եկեղեցոյն հարաւային պատոին վրայ արտաքուստ, որ կը ցուցընէ թէ շինութիւնն ամենայն մասամբք քառասուն տարուան մէջ աւարտեցաւ, 986-1029: — (Կարդա Արձանագրութիւնը, էջ 148):

« Ոնտարակոյսաննք որ յետ այդքան զատատիկերտ եկեղեցեաց և վանսորէից՝ հօս ընարեցին իրենց յետին հանգստարանը, ընչից և խնամոյ չէին խնայեր իրաւամիք մեծաշէն և զարմանակերտ յարդարելու զայս. որուն կը վկայէ նաև կանգուն կեցած եկեղեցին, շափառ որ մեծութեամբ, մանաւանդ թէ փոքր, քառակուսի, 42 մեզք երկայն, 10 լայն,

կարմրագոյն քարերով, առանց սեան վեր բռնելով խորչխորշեայ գմբէթը, չորս լուսամխիք, արտաքուստ սիւնազարդ և սրանկիւն կոմմարներ անոնց վրայ, որով Անուոյ եկեղեցեաց ձեւն կը հեռանայ. երեք քանդակապարդ մեծ պատուհաններով դէպ յարեւելեանհիւս և ի հարաւ: Սեղանն վեց մեղը երկայն և քիչ մը պակաս լայն երկու կողմանէ ունի աւանդատուններ և մատուններ, իւրաքանչիւրն Յ մեղը երկայն, 4,75 լայն, յատակքն բեմէն քիչ մը ցած, և գուռն յարեւմտից, կիսաբոլոր խորանին ետեր ցած և փոքր եօթն լուսամուտք կան, կամարակապ և սիւնազարդ, նկարաձև քարաշար միահետ քուոյ տակ. Անոյ կաթողիկէին պէս ասոր արտաքին որմոց վրայ ալ անկիւնաձև գոկացեալ խորչեր կան: Ժամատունն գրեթէ հաւասարաշափ մեծութեան տաճարին՝ քայլայուած է. և կործանուած են բազմանկիւնի միակտուր չորս սիւնքն՝ որոնք զյարիկ վեր կը վերցընէին. այլ հիմայ' ինորեկ բնակչաց վեր 'ի վերոյ շինուելով, աղօթից տեղ եղած է. բայց երկու կողմերէն կանգուն կը կենան երկու փոքր մատուններ կամ եկեղեցիններ սրածայր գմբէթաւորք՝ կարմրագոյն քարերով կառուցած. այլ վասն զի որմոց արտաքին երեսաց քարերը վերջի եկողներն

վերուցած են՝ կը մասն անգիր և անյիշտակ ։ — Ասոնց քով կը յիշատակէ հեղինակն գերեզմաններ և անոնց հետաքրական տապանազիրերը, զորս կամեցողն կրնայ կարդալ նոյն իրեն ճոխ մատենին մէջ. ինչպէս նաև այն երկար արձանադիրն, քսան և մի տողով գրուած, որ կը յայտնէ եկեղեցւոյն նորոգութիւնը շինութենէն երկու հարիւր տարի վերջը (1225), Պահլաւունեաց զարմի պայազատաց ձեռօք: Կւապա կը յաւելու:

« Գրիգորի եպիսկոպոսի արձանագիրն կը յուցընէ որ այս տեղ երկու վանք կային, մին Մարմաշէն ստորագրածնիս որ միւսոյն քով Մէն կը կոշտի. իսկ միւսն վերի վանք, վասն զի քիչ մը հեռու մեծին արեւելեան հիւսիսային կողմն է՝ ձորոյն լանջակողմանն վրայ, վարինէն՝ փոքր վտակաւ բաժնուած, այլ աւրուած է, և միայն հիւսիսային որմն կանգուն կը կենայ. Սովիայ տիկնող գերեզմանն հօս էր: Այս վերին վանացս հիւսիսային կողմը քարայր մը կայ, յորում հիմայ ևս գեղին բնակիչը կ'ապաստանին: — Մարիամայ թագուհոյն արձանագիրն կը յայտնէ մեղ Ս. Փետրոսի անուանը եկեղեցի մալ, Սեան եկեղեցի կողուած, թերեւս երկու սրած միջի մատուններն մին ըլլայ»:

Ա. Ռ. Ա. Ծ. Ք

Ինձ սիրելի 'ի տրտմութեան ժամն պիտի, թէ չէ՝ յուրաքանչաթեան ժամն ամէնն են ինձ սիրելի:

Զորքը 'ի կաւն դնես, 'ի փշոյ պատրաստ կացիր (1), զենքն 'ի ծակն կու տանիս, 'ի յօձոյ խածանելոյ պատրաստ կացիր:

Զինչ մարդ՝ որ ասացին թէ ճարտար է, դիւրաւ յակնատն (2) անկանէ:

Խոսքն զինչ ճաւհար (3) է, 'ի սատափի մէջն դիր, մի ամէն տեղ ցրուել, այլ 'ի սատափ (4) տօւր:

Ի կաքաւի կաքաւելոյն երեք հարիւր ճանկ արծուոյ պատրաստ է, 'ի մէկ ծիծավելոյն երկու հարիւր հետ լաց:

Արեկակն որ քան գամենայն արարածն 'ի բարձր է, փոքր մի ամպ 'ի գէմն կոսգնի բարձր կու խաւարի: հետ վատին քիչ նիստ, թէ չէ վատ կու դառնաս:

Ով մօտ լուսնակն նստի, երեսն նման լուսնի պայծառանայ. ով մօտ աև պտկի նստի, երեսն նման նմա լինի:

Ով շատ գատած՝ նս գատարի ելած:

(1) Զարու կաց:
(2) Ցորդացը:

(3) Հեւլուհէ, ակն:
(4) Սեղանառը: